

S Ladislavem Kubešem starším jsem se osobně seznámil v roce 1989, kdy jsme se sešli v jeho domku v Žišově. Musím ale říct, že jsem jeho písničky vnímal už jako kluk, kdy jsme jezdili na různé koncerty jihočeských kapel a už v té době se mi skladby pana Kubeše moc líbily. Nikdy by mě ale nenapadlo, že se s ním osobně seznámím a že spolu budeme dělat písničky, tomu bych tenkrát už vůbec nevěřil. V již zmíněném roce 1989 mi nabídl, jestli bych nechtěl napsat nový text k lidové písni „Moje zlatá Praha“. Pár textů jsem do té doby už udělal, tak jsem mu řekl, že to můžu zkusit. A tak vlastně vznikla naše první skladba, kterou dnes hrají snad všechny kapely u nás a mnohé i v zahraničí „ Moje česká vlast“. Písničce přálo i její uvedení kapelou Veselkou právě krátce po událostech v roce 1989. Po úspěchu této skladby jsme při cestách po jižních Čechách často zastavovali u Kubešů v Žišově a časem jsme se domluvili na další spolupráci. Tak vznikly například valčíky, které opěvují krásy dvou jihočeských řek „ Ta naše Lužnice“ a „ Krásná Nežárka“. Dále to byly polky „ Dobrým přátelům“ a „ Jarní kraj“, které rovněž všechny natočila Veselka Ladislava Kubeše mladšího. Když pak slyším z rozhlasu „ Purkarecký valčík“, na kterém spolupracoval pan Kubeš ještě s Janem Vlachem, vždycky si vzpomenu, že je to naše poslední společná skladba a pokud se nepletu, tak myslím že poslední skladba pana Kubeše vůbec. Škoda jen, že naše spolupráce trvala poměrně krátkou dobu, ale jsem za ní osudu opravdu vděčný a věřím, že skladby Ladislava Kubeše budou rozdávat radost nejen dnešním příznivcům dechovky, ale i příštím generacím.

*Zdeněk Beneš*